

ศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของนิสิตชาวต่างชาติที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง
A Study of Strategies for Learning Thai as a Foreign Language of
Foreign Students Studying In Mahachulalongkornrajavidyalaya
University, Main Campus

กัญญ์วราพัชญ์ หอมชื่น

Kanwarapad Homchuen

วีระกาญจน์ กนกกุลเมธ

Veerakarn Kanokkamelade

เมธาพันธ์ โพธิ์ธีรโรจน์

Methaphan Phothiteerarat

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Faculty of Humanity, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail : kanwarapad2298@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) : 3 กันยายน 2564

วันที่แก้ไขบทความ (Revised) : 13 มิถุนายน 2565

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) : 13 มิถุนายน 2565

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตชาวต่างชาติที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้แก่นิสิตชาวต่างชาติที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง จำนวน 120 รูป/คน และการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบสมมติฐาน ค่า t-test ค่า F-test และค่า LSD

ผลการวิจัย พบว่า 1. จากการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตชาวต่างชาติ ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง พบว่า 1) นิสิตชาวต่างชาติ ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาโดยตรง ในภาพรวมอยู่ใน

ระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 2) นิสิตชาวต่างชาติ ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.95

2. จากการเปรียบเทียบผลการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า 1) นิสิตชาวต่างชาติใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ที่มีเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และประเทศภูมิลำเนา แตกต่างกัน ใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาโดยตรง ไม่แตกต่างกัน นิสิตชาวต่างชาติที่มีอายุ แตกต่างกัน ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 2) นิสิตชาวต่างชาติใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม ที่มีเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และประเทศภูมิลำเนา แตกต่างกัน ใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาโดยตรง ไม่แตกต่างกัน นิสิตชาวต่างชาติที่มีอายุ แตกต่างกัน ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: กลยุทธ์การเรียนรู้, ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ, นิสิตต่างชาติ

ABSTRACT

The objectives of this research study are 1) to study the strategies for learning Thai language as a foreign language of foreign students in Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Main Campus, and 2) to compare the result of using of strategies for learning Thai language as a foreign language of group sample. The group sample were 120 students who are studying in Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Main Campus. The analytical methods include frequency, percentage, mean, and standard deviation. Hypotheses were tested by the method of t-test, F-test, and LSD.

The result of study found that: 1. From the study the strategies for learning Thai language as a foreign language of foreign students in Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Main Campus, if found that 1) the foreign students who used the strategies for learning Thai language directly were at a high level in overall, mean was 4.33 and SD was 0.52, 2) the foreign students who used the strategies for learning Thai language indirectly as a foreign language was at a high level in overall, mean was 3.75 and SD was 0.95.

2. From the comparison of the result of using of strategies for learning Thai language as a foreign language of group sample found that 1) the foreign students who used the strategies for learning Thai language as a foreign language, the factor of language learning directly which consist of gender, year classes, and homeland are different. The foreign students who used directly language learning strategies were not different. The foreign students in different age were significant difference at the 0.01 of using of strategies for directly language learning. And 2) the

foreign students who used the strategies for learning Thai language as a foreign language, the factor of language learning indirectly which consist of gender, year classes, and homeland are different. The foreign students who used directly language learning strategies were not different. The foreign students in different age were significant difference at the 0.05 of using of strategies for indirectly language learning.

Keywords: Strategies for Learning, Thai as a Foreign Language, Foreign Students

1. บทนำ

ภาษาเป็นสื่อกลางที่แต่ละชาติใช้เป็นเครื่องมือสื่อความหมาย ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารในการรับรู้เพื่อสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันของคนทุกมุมของโลก ทั้งในการศึกษา การแลกเปลี่ยนความรู้ในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี เป็นต้น นอกจากนี้ภาษายังแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมอารยธรรม เอกลักษณ์ประจำชาติของแต่ละชาติ และภาษายังเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชนชาติจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง เพราะฉะนั้นแต่ละชนชาติจึงต้องมีภาษาของตนเองที่แตกต่างกันไป ดังนั้นภาษาของแต่ละชนชาติย่อมมีความสำคัญต่อชนชาตินั้นๆ อย่างมาก

ภาษามีความสำคัญและมีบทบาทต่อสังคมต่างๆ เป็นอย่างมาก ทำให้แต่ละสังคมต้องเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อการติดต่อสื่อสารกันระหว่างสังคม เพราะถ้าไม่เรียนรู้ในด้านภาษาก็ทำให้การติดต่อสื่อสารเกิดการด้อยพัฒนาในสังคมนั้นๆ ผู้ที่มีความรู้ในด้านภาษาต่างประเทศย่อมเป็นผู้ที่ได้เปรียบในการสื่อสารและการอำนวยความสะดวกต่างๆ เพราะฉะนั้น ประเทศต่างๆ จึงให้ความสนใจและพร้อมที่จะศึกษาค้นคว้าที่จะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่มีความเกี่ยวข้องและมีผลประโยชน์ต่อประเทศของตนเองมากที่สุด ดังที่จองบก แช (Jung Bog Choi, 2543: 1) กล่าวว่า หากสังคมใดไม่สามารถแปลข้อมูลข่าวสาร หรือความรู้ต่างๆ ที่ได้รับจากอีกสังคมหนึ่ง สังคมนั้นจะไม่มีความสำเร็จก้าวหน้าทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และเทคโนโลยี เท่ากับสังคมอื่น ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงมีบทบาทและหันมาให้ความสนใจในภาษาที่สองมากขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนาตนเองและสร้างความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน การเรียน และประเทศชาติ ซึ่งสอดคล้องกับชนิกา คำพุ่ม (2545: 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนภาษาที่สองว่า มนุษย์มีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ภาษาอื่นเพื่อจุดประสงค์ในการติดต่อสื่อสารทางการเมือง ศิลปวัฒนธรรม การค้า เป็นต้น ดังนั้นการเรียนภาษาที่สองจึงมีความสำคัญมากในการที่จะใช้ในการพัฒนาตนเองและสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาที่สอง เพื่อพัฒนาผู้ที่เรียนให้สามารถใช้เพื่อการสื่อสารให้บรรลุตามความมุ่งหมายของการใช้ภาษานั้นๆ การเรียนรู้ภาษาที่สองจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะการเรียนภาษานั้นไม่ว่าจะเป็นภาษาใดก็เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งสิ้น ดังที่ ผจงกาญจน์ ภูวิภาดารวรรณ์ (2538: 62) กล่าวว่า การเรียนภาษาที่สองมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมากต่อผู้เรียน เพราะการเรียนรู้อื่นๆ การเรียนรู้นั้นจะไม่สูญเปล่า แต่กลับจะเป็นคุณประโยชน์เป็นอย่างมากในการที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาต่างๆ ในสังคม รวมไปถึงระดับโลก

ภาษาไทย ถึงแม้จะไม่ใช่วิชาที่เป็นสากลของโลก แต่ชาวต่างชาติได้ให้ความสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มขึ้น เพราะประเทศไทยมีบทบาทที่โดดเด่นในด้านต่างๆ ในสังคมภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การค้า การเมือง การทูต การแลกเปลี่ยนเทคโนโลยี การศึกษา และการท่องเที่ยว เมื่อมีการติดต่อสื่อสาร ภาษาจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นให้ชาวต่างชาติมีความต้องการที่จะเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ความเป็นไทยของคนในชาติแม้จะอยู่ในที่แห่งไหนใดก็จะนำภาษาและวัฒนธรรมไทยไปเผยแพร่ในที่ที่ตนอาศัย ส่งผลให้ภาษาและวัฒนธรรมไทยแพร่หลายอย่างรวดเร็วทำให้ภาษาไทยยิ่งเพิ่มพูนความสำคัญเข้าไปสู่ในสังคมโลกมากขึ้น

การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศนั้น ไม่เฉพาะเรียนรู้ในภายในประเทศไทย แต่ยังมีการเรียนการสอนภาษาไทยในต่างประเทศอย่างมากมายทั้งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และยุโรป เป็นต้น การเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติที่พำนักอยู่ในประเทศไทย มีหลากหลายอาชีพ ทั้งนักการทูต นักท่องเที่ยว นักธุรกิจ นักศึกษา และผู้ที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย รวมไปถึงเหตุผลอื่น ๆ ที่ต้องอาศัยอยู่ในประเทศไทย ทำให้คนกลุ่มนี้จำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับ อาณัติ วงศ์โกสิตกุล กล่าวว่า ปัจจุบันนี้เราจะเห็นชาวต่างชาติที่สนใจเรียนภาษาไทยมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นชาวต่างชาติที่ทำงานที่สถานทูต องค์การระหว่างประเทศ ที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐบาลไทย ซึ่งบุคคลเหล่านี้มีบุคคลในครอบครัวได้ติดตามเข้ามาในประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นภรรยาสามี หรือลูก ที่สนใจเรียนรู้ภาษาไทยการรวมทั้งชาวต่างชาติที่แต่งงานกับคนไทย นักศึกษาชาวต่างชาติ และนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางท่องเที่ยวไปในที่ต่างๆ ของประเทศไทย การสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติจึงมีอยู่ทั่วไป (อาณัติ วงศ์โกสิตกุล, 2536: 86-93)

การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้ขยายโอกาสการเรียนรู้ไปยังกลุ่มเป้าหมายในหลายระดับและยังเปิดสอนในหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ (English Program) เพื่อเป็นทางเลือกให้นิสิตที่สนใจได้มีทางเลือกในการศึกษามากขึ้น ทำให้มีผู้ที่สนใจเข้ามาศึกษาทั้งบรรพชิตและคฤหัสถ์ที่เป็นนิสิตชาวต่างชาติให้ความสนใจเข้ามาศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษาเป็นจำนวนมาก เมื่อพิจารณานิสิตต่างประเทศที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง ในปีการศึกษา 2563 มีนิสิตรวม 838 รูป/คน (สำนักทะเบียนและวัดผล มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2563: 33)

นิสิตชาวต่างชาติที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง ปัญหาที่เกิดขึ้นในการสื่อสาร คือ เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการในมหาวิทยาลัยบางหน่วยงานไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ จึงทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร และการอำนวยความสะดวกต่างๆ การใช้ความพยายามในการเรียนรู้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างชาติ เพื่อนำไปสู่การสื่อสารที่ให้เกิดประโยชน์จากการสื่อสารจึงมีความจำเป็นในการศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะศึกษากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตชาวต่างชาติที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง เพื่อให้ผู้ที่

สนใจและเกี่ยวข้องนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างชาติไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตชาวต่างชาติที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตชาวต่างชาติที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง

3. สมมติฐานการวิจัย

1. นิสิตชาวต่างชาติที่มีเพศต่างกันใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแตกต่างกัน
2. นิสิตชาวต่างชาติที่มีอายุต่างกันใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแตกต่างกัน
3. นิสิตชาวต่างชาติที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกันใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแตกต่างกัน
4. นิสิตชาวต่างชาติที่มีประเทศภูมิลำเนาต่างกันใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแตกต่างกัน

4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการสร้างแบบสอบถามสำหรับนิสิตชาวต่างชาติที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี มาวิเคราะห์ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการวิจัย โดยใช้กลุ่มข้อมูลหลักจากตอบแบบสอบถามของนิสิตชาวต่างชาติ ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง แล้วนำผลของการวิเคราะห์สถิติออกมาตีค่าเป็นร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และรายงานผลเป็นตารางและความเรียง

5. ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ เพศชาย จำนวน 112 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 93.30 และ เพศหญิง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70

อายุของนิสิตชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี จำนวน 64 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 53.30 รองลงมามีอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 28 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 23.30 มีอายุน้อยกว่า 20 ปี จำนวน 13 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 10.80 มีอายุระหว่าง 30-35 ปี และมีอายุระหว่าง 36-40 ปี มีจำนวนเท่ากัน ที่จำนวน 6 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และอายุมากกว่า 40 ปี จำนวน 3 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 2.50

ชั้นปีที่กำลังศึกษาของนิสิตชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 จำนวน 46 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 38.30 รองลงมาเป็นนิสิตที่

กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 35 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 29.20 เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 30 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และเป็นนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 9 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 7.50

ประเทศภูมิลำเนาของนิสิตชาวต่างชาติที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นนิสิตชาวสาธารณรัฐประชาธิปไตยลาว มีจำนวน 38 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 31.70 เมียนมาร์ มีจำนวน 30 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 เวียดนาม มีจำนวน 19 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 กัมพูชา มีจำนวน 17 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 14.20 บังคลาเทศ มีจำนวน 9 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 อินเดีย มีจำนวน 5 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 4.20 และ เนปาลและจีนมีจำนวนเท่ากันที่ 1 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 0.80

2. กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.52 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกลยุทธ์ปริชาน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.67 ด้านกลยุทธ์การชดเชย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.73 ด้านกลยุทธ์การจำ อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.84

3. กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.95 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกลยุทธ์ทางสังคม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.85 รองลงมาด้านกลยุทธ์อภิปริชาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.91 และด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.08

4. สมมติฐานที่ 1 นิสิตชาวต่างชาติที่มีเพศต่างกันใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแตกต่างกัน

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง จำแนกตามเพศ

นิสิตที่มีเพศ แตกต่างกัน ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง โดยภาพรวมนิสิตชาวต่างชาติ ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายด้าน พบว่า นิสิตชาวต่างชาติที่มีเพศ แตกต่างกันใช้กลยุทธ์การจำ และกลยุทธ์การชดเชย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนิสิตชาวต่างชาติที่มีเพศแตกต่างกันที่ใช้กลยุทธ์ปริชาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม จำแนกตามเพศ

นิสิตที่มีเพศ ต่างกัน ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม โดยภาพรวมนิสิตชาวต่างชาติ ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายด้าน พบว่า นิสิตชาวต่างชาติที่มีเพศ แตกต่างกันใช้กลยุทธ์ทางอารมณ์และกลยุทธ์ทางสังคม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนิสิตชาวต่างชาติที่มีเพศ แตกต่างกัน ที่ใช้กลยุทธ์อภิปริชาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนนิสิตชาวต่างชาติที่มี ประเทศภูมิลำเนาแตกต่างกัน ใช้กลยุทธ์ปรีชานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ 0.05

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม จำแนกตามประเทศภูมิลำเนา

นิสิตที่มีประเทศภูมิลำเนาแตกต่างกัน ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อมของนิสิตชาวต่างชาติ โดยภาพรวม นิสิตชาวต่างชาติ ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายด้านพบว่า นิสิตชาวต่างชาติที่มีประเทศภูมิลำเนาแตกต่างกัน ใช้กลยุทธ์ทางสังคม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนิสิตชาวต่างชาติที่มีประเทศภูมิลำเนาแตกต่างกัน ใช้กลยุทธ์อภิปราย และกลยุทธ์ทางอารมณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

6. อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตชาวต่างชาติที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง ผู้วิจัยสรุปผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตชาวต่างชาติที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง จำนวน 120 รูป/คน โดยคิดเป็นจำนวนและร้อยละดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามตามปัจจัยด้านเพศ ส่วนใหญ่เพศชาย จำนวน 112 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 93.30 ปัจจัยด้านอายุ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-25 ปี จำนวน 64 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 53.30 ปัจจัยด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ ส่วนใหญ่เป็นนิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 จำนวน 46 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 38.30 ปัจจัยด้านประเทศภูมิลำเนาของนิสิต ส่วนใหญ่เป็นนิสิตประเทศลาว มีจำนวน 38 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 31.70

2. สรุปผลการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศโดยตรง

นิสิตใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.52 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกลยุทธ์ปรีชาน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.67 ด้านกลยุทธ์การชดเชย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.73 ด้านกลยุทธ์การจำ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.84 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Wimonwan Wongyai, 2016: 72.) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติในจังหวัดเชียงราย ผลการศึกษา พบว่า 1) ผลการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียนชาวจีนซึ่งเป็นการเรียนรู้ในระบบมหาวิทยาลัย กลวิธีที่ใช้บ่อยที่สุดคือ Memory Strategies คิดเป็นร้อยละ 63.33 2) ผลการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติซึ่งเป็นการเรียนรู้นอกระบบมหาวิทยาลัย กลวิธีที่ใช้บ่อยที่สุด คือ Affective Strategies คิดเป็นร้อยละ 63.33 3) จากการสังเกตการณ์เรียนการสอน นักศึกษาชาวจีน ใช้กลวิธี Compensation Strategies บ่อยที่สุด และใช้ Memory Strategies

น้อยที่สุด และ 4) นักศึกษาชาวต่างชาติในการเรียนรู้ระบบมีการใช้ Cognitive Strategies บ่อยที่สุดและใช้ Affective Strategies น้อยที่สุดในการเรียนรู้ภาษาไทย

3. สรุปผลการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศโดยอ้อม

นิสิตใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยโดยอ้อม ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.95 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านกลยุทธ์ทางสังคม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.85 รองลงมาด้านกลยุทธ์อภิปราย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.91 และด้านกลยุทธ์ทางอารมณ์ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.08 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุวดี มากพันธ์ (2555: 50-52) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง ดู พูดของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับต้น ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมโดยใช้บทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการฟัง ดู พูด ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับต้นดีขึ้น 2) ผลการประเมินการฟัง ดู พูดระหว่างเรียนทั้ง 5 แผนการเรียนรู้ นักเรียนผ่านเกณฑ์ระดับ 3 ขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 60 คือ นักเรียนมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคที่ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ 3) ผลการประเมินความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาและโครงสร้างทางภาษาจากบทสนทนาการวัดผลก่อนการเรียนนักเรียนทำคะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 43.84 4) ผลการประเมินแบบวัดความรู้ ความเข้าใจในการเลือกใช้ภาษาสื่อสารในบทสนทนาหลังเรียนปรากฏว่านักเรียนทำคะแนนสูงขึ้นเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80.34

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

1) ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ในการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยโดยตรง ของนิสิตชาวต่างชาติ เป็นการใชการทดสอบระหว่างตัวแปรอิสระ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ และประเทศภูมิลำเนาของนิสิต พบว่า นิสิตชาวต่างชาติที่มีเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และประเทศภูมิลำเนา แตกต่างกัน ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยโดยตรง ไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตชาวต่างชาติที่มี อายุ แตกต่างกัน ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยโดยตรง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ในการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ด้านกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยโดยอ้อมของนิสิตชาวต่างชาติ เป็นการใชการทดสอบระหว่างตัวแปรอิสระ จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่ และประเทศภูมิลำเนาของนิสิต พบว่า นิสิตชาวต่างชาติที่มีเพศ ชั้นปีที่กำลังศึกษา และประเทศภูมิลำเนา แตกต่างกัน ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยโดยอ้อม ไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตชาวต่างชาติที่มีอายุ แตกต่างกัน ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยโดยอ้อม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

7. องค์ความรู้จากการวิจัย

ผู้ศึกษาวิจัยได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างชาติสามารถสรุปองค์ความรู้ได้ ดังนี้

1. กลยุทธ์การจำ ในการเรียนรู้ว่าภาษาไทย การจำคำศัพท์เป็นการเรียนภาษาไทยที่มีความมั่นคงสามารถใช้คำศัพท์ที่จำได้ มาสื่อสารในการพูด การอ่าน การเขียน และการฟังได้อย่างดี
2. กลยุทธ์ปริชาน คือ การฝึกปฏิบัติทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในการเรียนรู้ว่าภาษาไทย โดยการฝึกบ่อยๆ อย่างต่อเนื่องจะทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาไทย
3. กลยุทธ์การชดเชย คือ การเดาความหมายคำศัพท์จากเนื้อหาของประโยคเมื่อ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นความพยายามสนใจในการเรียนรู้ภาษาไทย
4. กลยุทธ์อภิปริชาน คือ การวางแผน ตั้งเป้าหมาย ฝึกฝน และประเมินผลการเรียนรู้ภาษาไทยบ่อยๆ เป็นการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ
5. กลยุทธ์ทางอารมณ์ คือ การผ่อนคลายตนเองเมื่อต้องใช้ภาษาไทย การให้กำลังใจตนเอง และการจดบันทึกประจำวันถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ภาษาไทย
6. กลยุทธ์ทางสังคม คือการเรียนรู้โดยอาศัยเพื่อนคนไทย การฝึกตั้งคำถาม การทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย

8. ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีการจัดกิจกรรมเรื่องการใช้ภาษาไทยเพื่อให้คนไทยได้มีโอกาสในการใช้ภาษาไทย
2. ควรจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยของชาวต่างประเทศโดยการใช้รางวัลประกาศยกย่องนิสิตชาวต่างประเทศที่มีความสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างดีเพื่อสร้างแรงจูงใจให้นิสิตชาวต่างชาติหันมาสนใจภาษาไทยมากยิ่งขึ้น
3. ควรมีกิจกรรมสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติเพื่อให้โอกาสแก่ชาวต่างชาติที่มีความสนใจในการเรียนรู้ภาษาไทย

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการเปิดหลักสูตรการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติได้
2. สามารถนำกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยที่ได้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในทักษะการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ
3. สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการทำแบบพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยของนิสิตชาวต่างชาติได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยต่อยอดเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้ภาษาไทยแก่นิสิตชาวต่างประเทศที่ศึกษาในประเทศไทย
2. ควรทำวิจัยต่อยอดเรื่อง พัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนิสิตชาวต่างประเทศ ที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง

บรรณานุกรม

- จองบก แซ (Jung Bog Choi). (2543). **ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลี แผนกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยปูซาน ภาษาและกิจกรรมต่างประเทศ**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนิกา คำพุ่ม. (2545). **การศึกษากการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาพรรณ. (2538). **ความรู้ทางภาษาศาสตร์กับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยุวดี มากพันธ์. (2555). **ผลการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง ดู พูดของนักเรียนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับต้น**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักทะเบียนและวัดผล. (2563). **สถิติனிิตต่างประเทศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2563**. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- อาณัติ วงศ์โกสิตกุล. (2536). **การเปรียบเทียบระบบเสียงภาษาไทยกับภาษาอังกฤษเพื่อการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ**. วารสารภาษาและวัฒนธรรม. ปีที่ 12 ฉบับที่ 1: 86-93.
- Wongyai Wimonwan. (2016). **An Analysis of Thai Language Learning Strategies Used by Non-Native Speakers in Chiang Rai Province**. Master of Arts in English. Chiang Rai Rajabhat University.